

[Inger Gautier Schmit.]

ling om denne Sag absolut har vægret sig ved at støtte Teatret, der dog uimodsagt er en Tiltrækning for København, som absolut øger Turistbesøget og derved foruden kunstnerisk Værdi ogsaa har økonomisk Betydning for Hovedstaden.

Jeg tror, det er enestaaende Verden over, at en Hovedstadskommune ikke føler sig forpligtet til at betale til et saadant stort kunstnerisk Foretagende; i andre Storbyer, selv i tyske Byer af langt mindre Omfang og med færre Indbyggere, omfatter Kommunalbestyrelserne saadanne kunstneriske Etablissementer med stor Interesse og støtter dem med betydelige Midler. Vi fra vor Side vil derfor paa ny henstille dette til den højtærede Minister, og man maa gøre sig Haab om, at det under den nuværende politiske Konstellation maa være muligt for den siddende Regering at gøre Indtryk paa Kommunalbestyrelsen, saaledes at det usømmelige Forhold hører op, at Københavns Kommune overhovedet nægter at give Støtte til det kongelige Teater.

Den ny Ordning gaar blandt andet ud paa, at Pensionsforholdene skal ophæves, saaledes at de, der herefter bliver knyttet til Teatret, ikke kan vente at faa Pension uden med Ministerens Sanktion. Jeg vil gerne sige nogle Ord i al Almindelighed om Lønningsforholdene paa det kongelige Teater.

Fra gammel Tid har Teatrets Styrke været det udmærkede Ensemble, det udmærkede Sammenspil, der fandtes paa Teatret, og som fremkom derigennem, at der var en fast Skare af udmærkede Kunstnere, som saa en Ære i at blive knyttet til Teatret og betragtede det som en Gerning, de gik ind til for Livstid. Lønnen var i Forhold til deres Arbejde nogenlunde beskeden, men saa havde de til Gengæld Pension, saaledes at deres Alderdom var betrygget. Dette gav stor Ro over Teatrets Arbejde, det gav en Egalitet i Sammenspillet, saaledes at det kongelige Teater kunde staa som det førende Teater for alle Teatrene i København, hvor der var en høj Standard baade med Hensyn til Skuespilkunsten og med Hensyn til Valget af de Kunstværker, der blev opført.

I gamle Dage havde man Feu, dette, at Skuespillerne fik et vist Tilskud, en vis

Præmie ved de Lejligheder, hvor de optraadte. Dette System gik man imidlertid bort fra i 1919; man fandt, det var en uheldig Ordning, det skabte Utilfredshed mellem Kunstnerne, idet de Kunstnere, som fik de fleste Roller, økonomisk fik en langt bedre Stilling end de andre Kunstnere.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Undervisningsminister, om man ikke i nogen Maade er vendt tilbage til dette Præmieringssystem? Er der ikke noget, som hedder Præmier ved Kunststudøvelse paa det kongelige Teater, saaledes at de forskellige Kunstneres økonomiske Vilkaar i nogen Maade er afhængige af, hvor mange Roller vedkommende kan tilegne sig eller faa overdraget? Dette kan meget let fremkalde uheldige Forhold indenfor Kunstnernes egen Kreds og bidrage til en ulige Fordeling af Rollerne, hvad jeg ikke finder heldigt.

Ministeren foreslaar, at den fremtidige Ordning økonomisk set bør ændres, saaledes at de forskellige Kunstnere ansættes løst med den Gage, Chefen maatte komme overens med dem om. Man kommer altsaa ind paa et helt nyt Lønningsforhold, som maaske kan have den store Fordel, at de kan berede Overgangen til Privatdrift for Teatret paa et senere Tidspunkt, om det skulde være nødvendigt. Men paa den anden Side kan de i høj Grad opmuntre til voldsomme Lønkrav fra de enkelte betydende Kunstnere, hvis Kunst Teatret ønsker at drage Nytte af. Det gælder om — og det maa det kommende Udvalg beskæftige sig med — at se Sagerne baade fra den ene og den anden Side.

Saa vidt mig bekendt beløber Kapellets Lønninger sig til 1 200 Kr. pr. Aften, og naar Dobbeltscenen træder i Kraft, vil Kapellets Medlemmer rimeligvis faa forøget Arbejde. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes den kommende Chef vil komme til at staa, om der fra Ministerens Side er truffet en Ordning med Kapellet om dets Lønningsforhold, og om der fra tidligere Ministres Side er lovet noget i saa Henseende. Dette spiller overordentlig stærkt ind i hele Økonomien og i Rentabilitetsforholdene ved Teatrets Drift.

Jeg vil dernæst gerne sige et Par Ord om Balletskolen paa det kongelige Teater. Om Balletskolen siger den højtærede Mi-